

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo leto 1 gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino in dopise sprejema J. Krajec v Novem mestu.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Dobra letina — pa vendar revščina.

Gospod vrednik, dobro vem, prepričan sem, da imate najboljše namene z Dolenjci, ko sprejemate različne dopise in članke v svoj list, „Dol. Nov.“. Pa vendar Vam moram reči, da bi bilo prav, ako bi malo bolj pazili, kaj sprejmete, kaj bode res imelo splošno korist, kaj pa jo morda celo oviralo. Taka je zlasti med drugimi tudi s člankom „Dobra letina — pa vendar revščina“ v zadnjem listu; meni ta spis ni bil po volji, slišal sem pa tudi mnogo drugih, da so se nad njim jezili. Gospod pisavec ima pač dober namen — toda po tem potu Dolenjcem ne bode koristil.

Kedor hoče narodu koristiti, naj piše le resnico, nikdar naj ne pretirava — da mnogokrat sme tudi resnico le na pol povedati, ali pa jo mora celo zakriti do gotovega časa, ako bi odkritje ne bilo še na pravem mestu.

Vaš sestavek pa je prvič gotovo mnogo pretiral, kajti tako grozno pri nas pa vendar še ni.

Gospod je pisal: Med našim ljudstvom ni denarja ni kapitala, ni blaga, ni živine; pri nas so le dolgovi, tožbe, prepiri, revščina, stok in jok. — Moj Bog, ako to bere kak tujec, kaj si mora misliti o Dolenjskej?! Kaj družega, kakor da hodimo na pol nagi kakor cigani, da se prepiramo kakor stare babe, da jokamo kakor judje nad razvalinami mesta Jeruzalema; misliti si mora, da naši štacunarji ne prodajo kmetu ne za vinar, da so naši sejmi prazni (vsaj ni živine ne denarja!) vsaj pravi gospod, da vsi preobrneni žepi kmetov cele vasi ne dajo 100 goldinarjev!

Gospod vrednik! Ali je pa temu res tako? Ni, nikakar ne! Ako ste imeli oči zadnji sejmski dan, ste pač morali videti, da je bilo ljudstva v Novem Mestu čuda veliko; ktero je prodajalo in kupovalo, torej imajo blago, imajo novce. Dobro vem, da je tudi v Vašo prodajalnico nekaj prifrčalo, tudi iz kmečkih rok, — koliko pa še le tje, kjer prodajajo blago in obleko za zimo. Slišal sem sam trgovca, ki je djal, no vsakdo je moral biti zadovoljen, toliko denarja je prišlo danes v mesto. Od kod? Iz groba gotovo ne!

PODLISTEK.

Mladost je norost.

(Spomin na polpreteklo čase.)

Od vseh dogodkov iz mladostnega življenja se nam najbolj v spomin vtisnejo razni cerkveni prazniki; kajti katoliška cerkev je združila z njimi tako lepe obrede, da se zlasti mladini kot prvi vtisi tako globoko v dušo zagrebejo, da se jih celo življenje z veseljem spominjajo. Odraslim se potlej dozdeva, da pozneje po širokem svetu nikjer niso opazili več n. pr. tako slovesnih procesij, tako lepega vstajenja ali družih praznikov, kakor v domačem kraju ali v tistem kraju pač, kjer so se jih v prvi mladosti vdeleževali. Navadno se toži: „O pri nas obhajajo ta in ta praznik veliko pobožnejše!“ Nekoliko je morebiti to res, nekoliko smo se pa tudi mi izpremenili, kajti v svoji mladosti smo v domačem kraju mi sami bili morebiti tudi pobožniši.

Vseh svetnikov dan se lepo in očitnejše obhaja povsodi s tem, da že ta dan, kot na predvečer vernih duš ljudje hodijo obiskat grobov svojih dragih ranjkih. Popoludanske molitve in razsvetljava ter krašenje grobov zvečer na pokopališče — to so tisti zunanji znaki, s katerimi se povzdiguje že praznik Vseh svetnikov. Lučice na grobeh imajo v mraku večernem posebno čarobno moč — tudi na trdovratno ali lahkoživo dušo. V nekaterih krajih leži pokopališče na takem kraju, da se more od mnogo strani videti. „To velja ravno o znamenitem slovenskem mestecu J.“, — pripovedoval mi je prijatelj iz svojega življenja — „kjer sem preživel dolgo vrsto veselih mladostnih let, kjer sem se vdeleževal torej kot učenec in dijak vseh cerkvenih slovesnosti. Stariši moji, pošteni, dokaj trdni kmetje, so stanovali več ur od tod v gorah. Oče so me dali v šolo, češ: „Janežič naj se uči. Kar si bode v šolah pridobil, to naj bode njegova dota“. In res je bilo tako. Toda kmalu bi bila vsa dota po vodi spla-

Živine ni! pravi gospod v zadnjem listu Se veda, vsakdo je nima, celo med bogatimi Francozi ne, ali sploh pa je vendar mora biti še nekaj pri nas. Prašajte g. Skale-ta, ki obiskuje sejme v novomeškem glavarstvu, ali vidite kaj repov ali ne, pogledajte sami na sejem — in videli bode, da imamo še nekaj repov. Ako ni živine, komu so pa potem dali darila v Ribnici, Šentjerneju itd. zarad lepe živine?

Torej, gospod le ne pretiravajte, ker to nam nič ne koristi. Zdi se mi tako ravnanje, kakor vedenje beračev, ki hoče s pretiranjem obuditi usmiljenje ter dobiti večih darov! Berači pa Dolenjci vendar še nismo! — Pa dalje, ako kar nič nimamo, čemu pa moledovate vedno železnico? Ako je kar puščava, čemu železno cesto? V puščavi Sahari je nihče ne gradi! Torej le pametno!

Tudi ni prav, ako vedno povdarjate, kako ima Dolenjec mehko naravo, da je len. — Koliko jih je v Ameriki, ki si služijo lepe novce. Znano je pa vendar, da Američani plačujejo le trdo delo — lenuhi, slabi delavci tamo nič ne opravijo.

Res pri nas ni kakor bi bilo želeti, ali tako ni nikjer; res je, marsikaj bomo morali drugače začeti, ali vse sedanje v koš vreči tudi ne kaže. Zato pišite za Dolenjce premišljeno; spominjajte jih tudi kacic napak, brez katerih ni nihče, ali nikar Dolenjske in Dolenjcev tako ne črnite!

Opomba: Dotični članek nam je došel od toliko odličnega gospoda, da nam je tesno bilo, ga popraviti ali celo zavreči. — No, skušnja nas bo tudi v tem zmodrila. Vredništvo.

vala. Učil sem se sicer prav pridno; tudi vedel sem se lepo, nekako do šeste šole. Dobra glava, sreča pri šolskem napredovanju in preveliko zupanje od strani učiteljev ter lastna srčnost spravile bi me bile pa kmalu v pogubo, zlasti ker sem imel tudi novcev kot dijak dovolj. („Dijak in pa vojak“, so pa rekli moj pokojni oče, „pa ne smeta nikoli več kakor en groš imeti.“) Od doma sem že dobival denarja za potrebo, a kar sem ga pri obilnem domačem poduku drugih učencev zaslužil, ta mi je bil skoro v potrato in skoro v pogubo. V šesti šoli čutil sem se — bil sem že zdaj v tistih nevarnih „razposajenih, korajžnih“ letih, katere Nemeč „Flegeljahre“ imenuje, v letih, v katerih se toliko dijakov za večno pogubi — tako možkega, da sem si sam brez dovoljenja starišev stan premenil, zapustil staro, pošteno kmečko stanovanje ter šel v „nobel, gosposki“ kvartir, kamor sta me bila starejša, že popačena tovariša iz „južnih“ (!) krajev zvabila.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Deželni zbori imajo zdaj po vseh kronovinah svoje seje, pri katerih se mirno o gospodarskih zadevah svojih dežel posvetujejo. Nas najbolj zanimajo tisti deželni zbori, v katerih so zastopani Slovenci.

Kranjski deželni zbor je razpravljal razne deželske račune. Pogorelcem po Dolenjskem, v Radovici, Gorenjih Bojancih in Brezovem dolu bode dežela nekaj podpore naklonila. Posvetovalo se je, ali se bode vršilo o postavi, ki vrejuje učiteljske plače, o deželni bolnici, slovenski dekliški šoli in o podpori dolenjski železnici in drugem.

Štajerski deželni zbor bode ustanovil tri nove meščanske šole, sicer pa letos ni kaj posebnega naznanjati iz tega po večini nemškoliberalnega zbora. Naši slovenski poslanci se tamo pač trudijo — ali kaj bodo premogli zoper nemško nasilje.

V **Istri** tudi letos Italijani hrbet obračajo slovanskim deželnim poslancem. Ko bi bili imeli potrditi zopet izvoljena poslanca Jenko-ta in Mandiča — so zapustili zbornico. Lahon je lahon!

V **Gorici** imajo kaj plemenitega deželnega glavarja, grofa Koroninija, ki je napravil deželi zopet lepe ustanove iz dohodkov, katere ima kot deželni glavar. V tem zboru je nekako polovica Slovencev in polovica Italijanov.

V **koroškem deželnem zboru** imajo Slovenci samo dva poslanca. Nemški liberalci so tu tako krivični, da nobenega izmed njiju niso volili v kakov odsek.

Vendar me je v tem pohujšljivem stanovanju škode varoval ali angelj varuh ali lastna previdnost, gotovo pa moj rajski strogi oče, ki so peš prišli veliko ur daleč v mesto, ko so zvedeli, kaj sem storil. Bilo je to ravno Vseh svetnikov dan 1. 18^{**}. Nejevoljen oče ogledajo si nov stan in „nove gospodinje“ svojega predrznega „Janežiča“ (pri nas je to krstno ime, mladi Janez namreč), povprašujejo pri starem gospodarju in pri šolskem katehetu, kako in kaj. Ko dosta izvejo, podajo se zopet na daljno pot domu, ne da bi bili z menoj govorili, kajti na domu me po naključju ni bilo. Ta okoliščina pa, da oče niso hoteli z menoj govoriti, čeravno so zavoljo mene tako daljno pot storili — odprla mi je oči, da sem na napačnem potu. Še tisti dan sem sklenil — na pokopališči — da zapustim prijetno, a za mladino nevarno stanovanje in se podam zopet na stari „kmečki“ kvartir.

Ni preteklo leto dni, ko se moji stariši z

V **Ljubljani** je imelo katoliško politično društvo šesti obči shod. Razpravljalo je posebno, jeli potrebna nova višja dekliška šola ali ne. Sklenil je, da ni treba, ker so letos ljubljanske nune uršulinke odprle višjo gospodinjsko šolo s slovenskim jezikom. Mi tudi mislimo, da nam bodo nune vzredile najboljših mater in gospodinj. V mnogih posvetnih šolah pač izrežajo domišljave učenjakinje, ki pa niso potem ne dobre matere, ne dobre žene — pač pa slabe gospodinj.

V **Gorenji Avstriji** bi deželni zbor rad ustanovil visoko šolo za zdravnike.

Na **Dunaji** so bili delo ustavili vozniki tramvajskih vozov, ki ljudi po mestu za nizko ceno prevažajo. Sedaj so vendar zopet pričeli vožnjo, ali zahtevajo, da se jim zagotove nekatere pravice.

Na **Tirolskem** bodo deželni poslanci razpravljali šolsko vprašanje. Toda vrli Tiroleci po svojej večini ne marajo nič slišati o sedanjej šoli — zahtevajo versko. Dokler te ne dobé, pravijo, se ne brigajo drugo. Z veseljem so pritrdili temu, kar so škofje avstrijski zahtevali za versko šolo. Prav imajo vrli Tiroleci.

Na **Moravskem** terjajo poslanci pravičen deželni volilni red — ali zastonj, nemški liberalci ne znajo biti pravični.

Na **Šlezkem** se slovanski poslanci v zbornici letos že v svojem materinskem jeziku oglašajo.

Na **Češkem** ima deželni zbor najvažnejšo nalogo, ker bi rad spravo med Nemci in Čehi dognal. Ali najbrže ne bo nič iz tega, ker so celó Staročehi v nekaterih točkah zoper predložene postave, ki jim ne ugajajo. V nekaterih rečeh je večina pač sklenila po vladnej volji — ali vprašanje je, koliko časa bode to trpelo.

daljnih gorá preselijo v mesto, da bi imeli ložje življenje in da bi še več sinov lahko v šole pošiljali, kajti grunt so bili le za enega ali k večjemu za dva sinova namenili. V mestu sem jim vendar z nova preglavice delal. „Razposajenih“ mojih dni ni še bilo konec. Učenje se mi ni več dopadalo; nekaj me je tudi bolezen zavirala; a stariše je to peklo, ker so dobro vedeli, da je boljši majhen kmet in slab rokodelec kot „faliran študent“. Toda ubogi stariši niso dočakali, da bi bili videli, ali bode prišel njih omahljivec na pravo pot. Prišla je l. 18** vojska, ki je imela kolero za petami. V našem mestu ni si izbrala mnogo žrtev, toda prva so bili moji stariši. Velik udarec je bil to za veliko otrok, ki so jih zapustili. Toda kar je bilo še „drobiža“, ti zgube niso razumeli, če tudi so jo včasih od tujih ljudi „čutili“; jaz pa kot študent v tistih divjih letih, sem bil sicer kot najstarejši pri hiši tudi prve tedne globoko potrta — a nekaj me je bilo kmalo raztreslo. So-

Rusini se v Gališkem deželnem zboru postavljajo na svoje noge. Sicer jim je sedanji deželni maršal ali glavar prijaznejši od prejšnjih.

Na **Ogerskem** je velika needinost in skoro da razpor še med škofi in vlado. Ogrski minister hoče cerkev ukleniti kar v državne okove — upati je vendar, da se bodo tam ondašnji škofje ustavili tako odločno kakor storé to vsigdar naši škofje, kadar to zahteva njih dolžnost.

Dalmatinci so dobili novega cesarkega namestnika.

Kaj je novega po širokem svetu?

V **Carigradu** so si turška vlada in patrijarh (veliki škof pravoslavnih kristjanov) zelo navskriž. Za patrijarha se poteguje Rusija in Grško.

Italijanska zbornica se bode bajé razpustila. Katoliki so se jeli vrlo postavljati v bran sv. cerkve in papeža, zahtevajo prostost cerkvi papežu pa zopet svetno vlado.

Francozi so odprli državno zbornico, ki bode pa težko kaj dobrega ukrenila, dokler je taka kakoršna je: v njej gospodujejo brezverci in prostozidarji ali frajmaurarji.

Na **Pruskem** je obhajal zadnje dneve general Moltke, ki je l. 1870. natepel Francoze, devetdeset, letnico. Obhajali so jo Nemci z največo slovesnostjo.

Portugalci so dobili novo ministerstvo. Do pravega miru ne morejo priti, ker je tamo dosti ljudi, ki bi radi prevrnili kraljevi prestol.

Piše se nam:

Iz Novega Mesta, 29 oktobra. — Vže so „Dol. Nov.“ omenile, da je presv. cesar odlikoval profesorja tukajšnje gimnazije g. P. Ladislava

sedje so mi svetovali, da sem po smrti starišev pograbil, kar je bilo „gotovine“ pri hiši. S precejšnjimi novci sem se po mestu bahal, kupil si malenkosti, pa stopal in pohajkaval tudi po gostilnah in kavarnah. V jedni kavarni sem celó igral za denar in seveda kot neizkušen igravec večkrat zgubil. Celó na Vseh svetnikov dan sem igral in zgubil — dokaj veliko svoto. Vendar me je zvonjenje zvonov po cerkvah popoldne vzdramilo in — vzbudilo tudi mojo vest. Tekel sem iz kavarne na pokopališče, tekkel na še precej svež grob svojih starišev, bridko se zjokal, zmolil nekaj „očenašev“ za nje in terdno sklenil poboljšati se. Ta trden sklep pa je bil velika moč, ki me je vodil pri poznejšem šolanju in pripeljal na pravo pot. In kedar se obhaja Vseh svetnikov praznik, obžalujem, da stariši niso dočakali, da bi bili vedeli, da je iz njihovega „faliranega študenta“ vendar nekaj postalo.“

Hrovata za njegove zasluge sè zlatem križcem s krono.

Danes sredo t. j. 29. okt. mu je prebl. gosp. c. kr. okrajni glavar vitez Fr. Schwarz pripel znamenje odlikovanja, v lepo okinčanej gimnazijskej dvorani v nazočnosti mnogo odličnih gospodov, ki so bili večinoma vsi njegovi učenci, kakor prebl. g. c. kr. okrožne sodnije predsednik Josip Grdešič, državni pravdnik R. Schwinger, mnogi župniki iz okolice in nekaj njegovih sošolcev. Zbrana je bila v dvorani tudi vsa gimnazijska mladina sè svojimi g. profesorji.

Najprve pozdravi bl. g. ravnatelj v prijaznih besedah povabljenе goste ter v kratkem razloži, da so presv. cesar 3. okt. t. l. podelili gosp. prof. zl. križec s krono za zasluge, ga povabi, naj stopi bliže, da sprejme znamenje odlikovanja. Potem omenja c. kr. okr. glavar zasluge odlikovanca in po govoru pripne zlati križec na „uborno redovniško obleko“. Odlikovanec se zahvali za to čast in pozivlja navzoče, naj isto store presv. cesarju s trikratnim „slava! živio!“ Dijaki pevci zapoje cesarsko himno. Potem stopi zopet c. kr. gimn. ravnatelj na oder in z občudovanja vredno zgovornostjo mladini opiše v kratkih potezah zasluge odlikovanca, katere si je sè svojo marljivostjo kot učitelj in pa linguist (jezikoslovec) na veke pridobil na slovenskem slovstvenem polji, ker je eden onih mož, ki je še ledino oral na slovenskem polji in učil, kako gre prav pisati; spisal je tudi prvo slovensko-latinsko slovnico, katero v drugem natisu komaj pričakujejo. — (Pripravlja jo pa vže slavljenec). Vzemši slovo od mladine, dá jim odlikovanec g. prof. še nekatere nauke po izrekih starih in novejših modrijanov, ki so učili, kako naj se mladina vadi in uri kazaje, kako naj je, in kako ne sme biti.

Večinoma vsi gospodje so počastili odlikovanca tudi s tem, da so se vdeležili obeda v frančiškanskem samostanu. Ni treba omenjati, da so bile tudi tu razne napitnice resnega in dovtipnega pomena, ki so zabavale goste do večera. Omenimo naj le to, da so se prebrale tudi razne častitke, katere je slavljenec dobil od vseh vetrov, in ki so znamenje, koliko spoštovanja, koliko ljubezni in koliko zaupanja — vživa. Splošno veselje in smeh pa je mej gosti obudila častitka, v katerej mu je nekdo protil, da ga bode vže letos ali drugo leto dejal celo v „Jezičnik“.

Mi pa želimo, naj mu Bog da še mnogo let nositi zlati križec v zdravju in veselju!

Častitali so med drugimi sledeča p. n. gospóda in sicer iz Dunaja: Dr. Wolf, c. kr. ministerjalni svetnik, prof. Sturm, poštni uradnik Jošt in akademik Jos. Grm. — Iz Gorice: poštni kontrolor J. Basaj, prof. P. Bernard Vovk in lektor P. Stanislav Skravec. — Iz Gradca: Dež. šol.

nadzornik Dr. Zindler, vodja pom. uradov Brešar. Iz Ljubljane: Gimn. vodja Senekovič, vladni svetnik J. Ekel z družino, Mici Jagodic, nadsond. svetnik Grčar, profesorji: Marn, Perušek, Brežnik, Požar, frančiškani: definitor P. Hugolin Sattner, župnik Kalist Medic, provincijal Placid Fabijani, P. Ang. Hribar, P. Rajner, polkovnik vit. Knobloch. Iz Litije: notar in poslanec L. Svetec z gospó, Ljudmila Roblek in Karol Ekel. — Iz Maribora: Nadinženir Jos. Leinmüller, železn. nadzorn. Edm. Leinmüller, jurist Nerat. — Iz Kranja: Laurenčič. — Iz Vidma: Posestnik Susteršič. — Iz Pazina: Gvardijan P. Isidor Normali. — Iz Kočevja: Profes. Komljanec. — Iz Suhora: Župnik M. Tomc. — Iz Trienta: Gimn. ravnatelj Stanger. — Z Iga: Župnik Dolenc. — Iz Krškega: Dr. Mencinger. — Iz Radolice: Notar Plantan. — S Save: Župnik Molek. — Z Čateža: Župnik Hofer. — S Tersata: P. Stefan Max. — Z Lipoglava: Župnik Marešič. — Iz Št. Pavla na Koroškem: Pirc O. S. B. Iz Zagreba: Teolog Barle. — Iz Št. Jerneja: Župnik Vovk. itd.

Iz Novega Mesta. — Iz gotovega vira pozvedeli smo, da je naš „Sokol“ poprijel inicjativo, kako bi se dalo napraviti ubožnim šolarčkom in deklicam za bližnjo ostro zimo potrebno gorko obleko in obutalo. V ta namen obrnil se je odbor do nekaterih tukajšnjih odličnih gospá ter jih naprosil, da bi one prevzele ta jako hvaležen samarijanski posel. In ni se varal odbor; prevzele so to lepo nalogo blage gospe: Grdešičeva, pl. Schwarzova, Slančeva, Škrljeva, Pauzerjeva, Ogoreutzeva, Gustinova in Skedlova, ter so nabrale od različnih rodoljubov in rodoljubkinj lepo svoto 190 glodinarjev, katera se utegne pa gotovo še kaj pomnožiti. Odbor je gotovo sprožil jako lepo misel, posebno pa, da se je obrnil do uplivnih dam; ker ravno nežni spol je bolj rahločuten in zato tudi bolj usmiljen. Razdelile se bodo pa narejene obleke med potrebno mladino na Miklavžev večer, katerega bode tudi letos priredil naš vrli „Sokol“, ker se nam v istini jako priličen večer kaže v ta namen. Za danes nam ne ostaja družega, nego da izrazimo naše veselje nad tem početjem blagih gospá in „Sokola“ ter upamo, da se bode še kaka svotica pridružila nabranem denaru.

Iz Radovice 16. vinotoka. — Dne 14. vinotoka t. l. se je velika nesreča zgodila v Radovici političnem okraju Črnomeljškem; pogorelo je namreč 30 h. št. ter vse drugo poslopje vse poljsko orodje, vsa hrana, krma, obleka in nekaj svinj, mnogo kokoši, veliko denarja in več sto sadnega drevja. Ogenj je bruhnil obpol 11 uri pred poludne po nesrečnih otrocih zaneten; ljudje so bili veči del zruaj vasi. Nič se ni moglo rešiti, ker

J. Krajec,

bukvarna in tiskarna v Novem Mestu

priporoča tu navedene v lastni zalogi izdane knjige:

Spisi Krištofa Šmida.

Povesti za mladino.

- I. zvez.: **Ljudevit Hrastar.** — **Golobček.**
Mehko 30 kr., trdo 40 kr.
- II. „ **Jozafat, kraljevi sin Indije.** 30 kr.
in 40 kr.
- III. „ **Pridni Janezek in hudobni Mihec.**
40 kr. in 50 kr.
- IV. „ **Kanarček, Kresnica, Kapelica v gojzdu.** 20 in 30 kr.
- V. „ **Slavček.** — **Nema deklica.** 20 in 30 kr.
- VI. „ **Ferdinand.** 30 in 40 kr.
- VII. „ **Jagnje.** — **Starček z gore.** 35 in 45 kr.
- VIII. „ **Pirhi.** — **Ivan, turški soženj.** — **Kršćanska obitelj (družina).** 30 in 40 kr.
- IX. „ **Hmeljevo cvetje.** — **Marijina podoba.** 30 in 40 kr.

(Spisi Krištofa Šmida se bodo še nadaljevali; namenjeni so naši mladini ter tudi bili priporočani od raznih strani. Primerni so kot darilo ob vsakakej priliki, zato jih tudi, ako kdo želi, vežemo v primerno obliko.)

Narodna biblioteka.

Izhaja v snopičih po 15 kr.; do sedaj so izšla le-ta dela:

1. snop.: **Čbelica.** I. bukvice. *Kastelic.*
2. „ „ II. „ „
3. „ „ III. „ „
4. „ **V gorskem zakotji,** povest, *A. Koder.*
5. „ **Čbelica.** IV. bukvice. *Kastelic.*
6. „ „ V. „ „
7. „ **Krvna osveta,** povest, poslovenil *F. Mirovčkov.*
- 8, 9. „ **Nesrečnica,** povest, posl. *I. P.*
10. „ **Koliščina in stepe,** poslov. *Fr. Cegnar.*

11. snop.: **Za kruhom,** povest, poslovenil *P. Miklavec.*
12. „ **Spisi Andrejčkovega Jožeta.** I.
- 13, 14. „ **Babica,** I., poslov. *Fr. Cegnar.*
- 15, 16. „ „ II., „ „ „
17. „ **Senilia.** Poslov. *A. Hudovernik.*
18. „ **Spisi Andrejčkovega Jožeta.** II.
19. „ **Berač.** Povest. **Elizabeta.** Črtica. Poslov. *I. P.*
20. „ **Spisi Andrejčkovega Jožeta.** III.
21. „ **Boj s naravo.** Prevel *P. Miklavec.* — **Treskova Uršika.** Sp. *Fridolin Kaučič.*
- 22, 23. „ **General Lavdon,** oče vojakov imenovan. Priredil *M. Molek.*
24. „ **Spisje.** Priredil *P. Miklavec.*
- 25, 26. „ **Beatin dnevnik.** Spisala *Lujza Pesjakova.*
- 27, 28, 29. **Grška mythologija.** Poslovenil *L. Koprivšek.*
- 30, 31, 32. **Grška mythologija.** Poslovenil *L. Koprivšek.*
- 33, 34. „ **Rimska mythologija.** Poslovenil *L. Koprivšek.*
35. „ **Spisi Andrejčkovega Jožeta.** IV.

„Narodna biblioteka“ se še nadaljuje; več zvezkov spisov Andrejčkovega Jožeta je poleg drugih izvornih rokopisov za njo pripravljenih. 36. zvezek obsejal bode mično povest „**Žalost in veselje**“ od Andrejčkovega Jožeta. — Dobé se tudi posamezni zvezki.

Tisoč in ena noč.

Za slovensko ljudstvo priredil *F. Hadrlap.*
Izhaja v snopičih po 20 kr. Do zdaj je izšlo 45 snopičev ter se nadaljuje.

Sadjarstvo ali ovočarstvo.

(S podobami.)

I. del. Navod k umnemu izgojevanju lepega, krepkega sadnega drevja, s posebnim ozirom na osnovo, vreditvev in oskrbovanje drevesnih ljudskih šol. Spisal *Rihard Dolenc,* vodja deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu. — Cena 70 kr.

Knjigovodstvo.

(Jednostavno knjigovodstvo.) Spisal *Dr. Tomaž Romih*, učitelj meščanske šole na Krškem.
Cena 70 kr.

Kranjska mesta.

Z nekaterimi podobami. Po raznih virih sestavil *P. Florentin Hrovat*, vodja deške šole.
Cena trdo vezane 60 kr.

Mladini.

(Osem povestic za mladino.) Spisal *Miljenko Devojan*. Trdo vezane 30 kr.

Zgodovina farâ ljubljanske škofije.

Spisal *Janez Volčič*, župnik.
Zgodovina Šmarješke fare na Dolenjskem.
Cena 40 kr.

Pas svetega Jožefa

in sedem nedelj svetemu Jožefu posvečenih.
Spisal *Janez Volčič*, duhoven ljubljanske škofije. Cena v usnji 50 kr., z zlato obrezo 65 kr.

Delavski prijatelj.

Nauki, ki so delavcem v sedanji dōbi posebno potrebni. Spisal *France Podgornik*.
Cena 12 kr.

☞ Vse navedene knjige dobē se po vseh slovenskih bukvarnah po izvirni ceni.

Nadalje priporočam:

Zalogo šolskih knjig

za gimnazijo in ljudske šole.

Bogato zalogo

Molitvenikov

slovenskih in nemških, v različnih vezih. fine v šagrin usnji z zlato obrezo in različnimi lepimi okovi, kakor tudi bolj priprosto vezanih.

Zalogo tiskovin

za župnije, občinske in sodnijske urade, za šole, odvetnike itd.

Vsakakoršna tiskarska in knjigovezna dela prevzemam ter kolikor mogoče hitro in ceno izvršujem. Preskrbim različna literarna dela bodisi slovenska ali nemška in to po izvirnih cenah.

Zakon in žena.

Spisal *Alojzij Pader*. Cena 30 kr.

Cerkvene pesmi.

Op. I. razprodan. Op. II.: V čast sv. Rešnjemu Telesu. Za mešan zbor. Vglasbil *P. H. Sattner*. Cena II. Op. 50 kr.

Glasi s Primorja.

Vglasbil *Avg. Leban*. Cena 50 kr.

Valvasor, Ehre des Herzogthums Krain.

80 Lieferungen.

Valvasor, das Herzogthum Kärnten.

15 Hefte.

Maria Theresia und das Land Krain.

Dem Volke erzählt von *P. v. Radics*.
Broschirt 40 kr.

Rundschau vom Oswaldberge bei Villach-Landskron.

Aufgenommen von *Dr. Fritz Pichler*. Touristenkarte. 80 kr.

Viseči koledar

slovenski in nemški. Nalepljen z rinčico za obesiti, velja 24 kr.

Veliko izbirko

pisalnega orodja

kakor držal, peres, svinčnikov, različna črnila, papirja, zvezkov in vse v to stroko spadajoče stvari.

Podobe

za v okvirje, molitvenike, božične jaslice in mnogo drugih vsakovrstnih podob, kakor tudi raznobarven papir in prtiče za jaslice.

PRATIKO

velika velja 15 krajev., mala 13 krajev.

nikakove vode ni bilo. Pri tem so bili 4 ljudje hudo ogoreli. Škoda se ceni na 80.000 gld.

Ljudje so iz bližnjih in daljnih krajev na pomoč prihiteli, ako bi bilo vode, bi bili veliko rešili. Veliko hvalo so pri tem zaslužili Žumberčani; skoraj vsi so tja prišli ter veliko rešili, vsi občani se jim toplo zahvaljujemo. Največ hvale je zaslužila hrabra metliška požarna bramba, ker so hrabri junaki ogenj pretrgali samo 2 metra daljave tam, kjer je hiša gorela; zraven je bil pod in okoli poda slama — tu so hrabri Metličani ogenj ustavili Bog jim plati. Veliko hvalo je zaslužil tudi dobrotljivi Danijel Makar iz Metlike, ker je svoje vino daval, da so ogenj polivali. Tem vsem ljudem se občani Radovice toplo zahvaljujemo.

Zavarovanih je bilo pogorelcev samo 14 med temi 11 pri banki Slaviji. Zastopnik tega društva je bil takoj popoldne na pogorišči, v petek 17 okt. pa je že uradnik banke Slavije pregledal in premeril pogorela poslopja zavarovancev in danes 22. okt. razdelil je v navzočnosti č. gg. župnika in obč. župana 3000 gld., katere je banka Slavija na račun odškodovanja odpravila. Kdor hitro dá, dvakrat dá. To se je videlo na hvaležnih obrazih zavarovancev; nezavarovani pa so težko vzdihovali in se kesali, da se niso zavarovali, kakor jim je to svetoval g. župnik. Žalost obzame za res človeka, ko vidi to strašno belo, staro in mlado večinoma brez hrane in obleke; zdaj pa je še zima pritislila, da je bil danes led na mlakah. Kdor ima usmiljeno srce, bode rad kaj poslal tem revežem, saj mu bode dobri Bog stotero povrnil.

Iz Dolenjskega. — Veselo znamenje, da mi Dolenjci nismo v napredku tako zelo zaostali, kakor je svet popred vedno o nas rad sodil, nam je priznanje, katero so si nekateri naši razložniki na Dunajski kmetijski in gozdarski veliki razstavi pridobili. Naša država je v prvi vrsti poljedelska, to je, naše prebivalstvo živi se največ z obdelovanjem zemlje. To v pošte v uvažajoč sestavil se je bil v našem glavnem mestu cesarstva na Dunaji odbor, kateri si je postavil hvaležno, a tudi težavno nalogo, da hoče v posebni poljedelski in gozdarski razstavi pokazati svetu in osobito pa nam državljanom v poduk, v napredek in v spodbujanje — vse izdelke ki jih posredno ali neposredno izdeluje ali potrebuje dandanes naše poljedelstvo in naše avstrijsko gozdarstvo. V ta namen so se razpošiljala vabila na vse dežele, v vse okraje, na vse večje posestnike in podjetnike v kmetijsko ali gozdarsko stroko pripadajočih orodij strojev; opozivljali so se posamezniki, da naj razstavijo naravne občnega zanimanja vredne stvari iz poljedelstva in gozdarstva. Naša v vsacem oziru napredujoča, c. kr. kmetijska družba se je vdeležila ne le sama za se te razstave, ampak povabila je tudi vse deželane, naj razstavijo po mogoč-

nosti svoje izdelke. V ta namen je postavila v razstavnem prostoru v Prater-u na Dunaji, kjer je l. 1873 bila svetovna razstava — paviljon to je, ukusna narejena in svojim razstavljenim izdelkom primerno veliko leseno poslopje, ki je na desni strani precej pri vhodu v razstavnem prostoru kaj mično vabila ogledovalce, naj si naše stvari ogledajo. V prvi vrsti razpostavila je c. kr. kmetijska družba svoje različne stvari, kakor razna semena, drevesa itd. pa tudi posamezne domače tvrdke. Za nas Dolenjce zanima nas najbolj to, kar se tiče naših krajev.

Ako se v pošte v jemlje, koliko veliko tisoč razložnikov je tu razstavilo svoje pridelke, svoje blago in da so se največ kolikor mogoče trudili, najboljše in najlepše stvari svetu pokazati, nam je v prijetno zadoščenje, da so se med tolikimi rečmi nahajale ravno izdelki naše Dolenjske, ki so se imeli za vredne, — da so dobili priznanja. Iz med 25 odlikovancev iz naše dežele dobile so iz Dolenjskega tvrdke: Matija Pakiž iz Ribnice in M. Pakič iz Ljubljane za suho robo, E. Stamfl v Ljubljani za izdelke kočevske domače obrti, Alojzij Loy iz Kočevja za vino, srebrne svetinje.

Iz Selc pri Škofji Loki. 11. okt. — V tukajšnji cerkvi se vidita dva nova, štiri sežnje visoka, iz pravega angleškega cementa narejena stranska altarja v rimskem slogu. Oba sta prav umetno delo; posebno odlikujeta se pa kipa v tronih in sicer sv. Marija lurška in sv. Lovrenc, kajti izražena je v njunih obrazih neka posebna nadzemska miloba. Iz ravno takega cementa je tudi napravljena nova obhajilna miza, ki je popolnoma kamnu enaka ter jako solidno in lepo izvršena.

Vse to je pravi kras velike cerkve in mi moramo našemu prečastitemu, za lepoto hiše božje zelo vnetemu gospodu župniku prav hvaležni biti, da se niso bali ne truda ne skrbi, ki so pri takih napravah neizogibne. Kar so nastopili tukaj za župnika, se že marsikaj pozna zunaj, zlasti pa znotraj cerkve in kakor se sliši mislijo še dokaj izboljšati in olepšati.

Ker pa delo mojstra hvali, tedaj se ne sme pozabiti tudi oni, ki je vse omenjeno tako lepo in v splošno zadovoljnost izgotovil. In ta je tukajšnji še vse premalo znani podobar g. Josip Grošelj, katerega zaradi njegove zmožnosti, solidnosti in vestnosti priporočamo vsej prečastiti duhovščini za enaka dela, bodisi iz lesa, kamna ali cementa.

Marsikatera lepa denarna svota roma leto za letom v inostranstvo za drage, a ne vselej visokej ceni primerno izvršene stvari, naši domači umetniki pa, ki bi brez dvojbe dotične stvari dostikrat lepše, vedno pa ceneje lahko izdelali,

so primorani v potu svojega obraza ljubi kruhek služiti in vrh tega še veseli biti, če ga le imajo. Skrajni čas bi bil vže tedaj, da bi se otresli krivih nazorov, da je le ono lepo kar pride iz tujine, če je tudi drago, ter da bi se resno poprijeli gesla: „Svoji k svojim“.

Domače vesti.

(Premembe pri duhovščini.) Č. g. novomašnik Mart. Nemanič pride za kaplana v Kostanjevico.

(Imenovanje.) Gospod Anton Žužek, stavbink praktikant v Novem Mestu, imenovan je stavbinskim pristavom.

(Premembe pri učiteljstvu.) G. Fr. Schiffrer, učitelj v Starem Trgu, pride za stalnega učitelja-voditelja na Rudnik (okraj ljubljanska okolica); g. Fr. Kalan, učitelj v Čateži, za stalnega učitelja-voditelja v Šmihel pri Novem Mestu; g. Matija Janežič, učitelj na Vačah, za stalnega učitelja-voditelja v Pečah (kamniški okraj); gospod Fr. Bitenc, učitelj v Št. Lambertu za učitelja v Dragatuš, gospod B. Čampa, izprašan učiteljski kandidat, na Vače in gospod F. Lužar, izprašan učiteljski kandidat, v Št. Lambert (litijski okraj); gospdč. Frančiška Wruss, učiteljica na Igu, pride za stalno učiteljico k Devici Mariji v Polje, na njeno mesto pa gospodičina Ana Praprotnik; na trirazredni dekliški šoli v Novem Mestu sta stalno umeščeni gpdč. H. Rozina za drugo in gpdč. M. Clarici za tretje mesto; na trirazredni dekliški šoli v Kočevji pa gpdč. T. Fridrich za drugo stalno mesto, gpdč. Ida pl. Langer za tretje mesto začasno; gpdč. Marija Blahna, učiteljica v Dolenji Vasi, je stalna druga učiteljica na dekliški šoli v Ribnici; gpdč. P. Fleš pa pride za učiteljico v Dobropolje.

(Daroval) je delnico prvega Narodnega doma v Novem Mestu tukajšnji čitalnici gospod Danijel Šuflaj; c. k. okrajni sodnik v Velkih Laščah. — Bog daj še nekaj tacih rodoljubov, in Narodni dom bo rešen mučnih nadlog. —

(Kmetijska podružnica v Kostanjevici) je 16. oktobra sklenila, da se napravi posojilnica. Volil se je v ta namen odbor, ki ima glede posojilnice vse potrebno storiti in prihodnjemu občnemu zboru meseca decembra sporočiti o svojim delovanji. V ta odbor so bili izvoljeni gospodje: Otmar Sever, Lav. Abram, Ivan Globočnik, Jos. Rohrman in Ant. Stravs. Nadalje je bilo skleneno, c. kr. kmetiško družbo prositi, da bi prihodnje leto še prodajala v Kostanjevici plemenske biki. Povedalo se je, da v tukajšnjem okraju pride na 500 krav komaj jeden bik. Sklenilo se je tudi prositi podpore, da bi se

o priliki, ko bi se prodajali biki, napravila v Kostanjevici razstava goveje plemenske živine. Zdaj, ko so vinogradi večinoma že pokončani, bo pač treba skrbeti, da se zboljša živinoreja, ki jedina gospodarjem še dohodkov obeta.

(Obrtno-nadaljevalna šola) v Krškem se prične letos 5. nov. V nedeljo, 26. okt. so bili vsi rokodelci povabljeni v šolo, ogledati si za to šolo došla nova, obila učila, zlasti lepe risarske predloge, posebno za čevljarje, mizarje, zidarje, tesarje, krojače itd. Iz teh predlog se razvidi, koliko se utegnejo rokodelski učenci naučiti, če bodo pridni.

(Učilska razstava v Krškem) je dobila v zadnjem času veliko novih in lepih učil, n. pr. za ročna dela (dekliška in deška), za zemljepis (stenske zemljevide), za risanje itd. V dvorani, kjer je izložba, ste sliki pokojnega Martina Hočevarja, ustanovitelja krške šole, in njegove vdove, velike dobrotnice krške, blage gospe Josipine Hočevarjeve.

(V Kočevje) prišlo je dné 18. oktobra pet inženirjev, da bodo začeli od tam proti Ljubljani trasirati dolensko železnico. Kakor iz gotovega vira zvemo, delalo bode do spomladi petnajst inženirjev priprave za dolensko železnico, spomladi pridruži se jim še 30 inženirjev, da bodo do meseca junija 1891 uže vsa dela, risanja itd. zgotovljena. Vse te gospode poslalo je baje vis. ministerstvo.

(Dobrodelnost.) Vsled opozorovanja na veliko revščino pogorelcev v Brezovemdolu okraju žuženberškem po gospodu Josipu Pavlinu, ki ima pisarno za potovanje v Ljubljani, je poslalo hamburg ameriansko brzoparobrodsko društvo za omenjene pogorelce sto glđ., katere je g. Pavlin takoj visokorodnemu gospodu deželnemu predsedniku izročil. Želeti bi bilo, da bi tudi drugi tega milosrčnega gospoda posnemali in bogate tvrdke na veliko bedo pogorelcev na Dolenjskem opozarjali in tako usmilenje za reveže pospeševali.

(Kmetijska podružnica v Krškem) je zborovala 16. okt. pri slabi udeležbi pod predsedstvom č. g. dekana dr. Strbenca. Vzrejalo se je, da se bode prosilo podpore, da se v Krškem na Tržki gori napravi vzgledni vinograd američanskih trt, v kateri namen se bode vzel na 10 let v najem vinograd g. A. s katerim naj se napravi pogodba. Enaki vinogradi naj bi se s podporami od višje strani napravili v vseh občinah krškega okraja. — V letošnji zimi naj bodo shodi kmetijske podružnice po raznih farah tega okraja. Podučuje naj se ljudstvo o novi meri in vagi, ker še vedno staro rabi pri čemur je dostikrat opeharjeno. Gosposke naj bi čuvale, da se ne rabi več stara mera. V Krškem naj bi se napravili sejmi za žito, svinje, konj, da ne bi šla vsa kupčija v Brežice. V tem

smislu je prav dobro govoril č. g. K. Zastopnikom pri občnem zboru kmetijske družbe v Ljubljani volil se je (ker je g. prvosednik zadržan) č. g. vikar Knaus, oziroma g. ravnatelj Lapajne.

(Odbor za olepšanje mesta v Krškem) je do zdaj za Hočevarjev spomenik nabral 580 gld. in sicer so darovali gg: E. G. v L. 10 gld., J. H. v P. 20 gld., mestni svet v Gradci 50 gld., Dr. J. S. v L. 100 gld., K. Š. v R. 20 gld., T. St. v K. 30 gld., Fr. L. v G. 50 gld., Dr. L. pl. G. B. v R. 25 gld., A. D. v G. 200 gld., obrtnijsko društvo v Gradci 50 gld., J. v K. 25 gld., Obljubljenih je še 250 gld. Odbor meščanov hrani tudi neko svoto. Kaj se bode ukrenilo z nabranimi novci, priobčili bodemo v kratkem. Za danes se javnim potom prav lepo zahvalimo vsem p. n. darovateljem. Odbor za olepšanje mesta v Krškem, dne 21. oktobra 1890.

(Star mož.) Na Bregih pri Krškem je umrl mož z imenom Bogolin, ki je doživel 95 let.

(Vreme) je bilo to jesen kaj lepo, za vinske kraje čisto ugodno. Naši vinorejci so lepo spravili svojo kapljico, katere je bilo žalibog zelo malo; toda pridelano vince je izvrstno; le suša je pa bila strašna, ljudje so morali vodo veliko ur daleč donášati in dovaževati ter drago plačevati. Kako je pa sedaj? Po dolgi suši dobili smo nekaj dežja, a v noči od 17. na 18. okt. palo je nekaj centimetrov snega, kateri je na planem kmalu zginil; v noči od 27. na 28. okt. pa je palo snega za celi čevelj. Pod težo snega, kateri je zelo južen lomilo se je listnato drevje, katero je izgubilo dosedaj še malo listja, po gozdih bode napravil zgodnji sneg gotovo obilo škode. Pota so zelo slaba in tudi državna cesta; pošta iz Litije dohaja po tri ure, pošta iz Ljubljane pa po pet do šest ur kasneje. Na našej državni cesti zelo pogrešamo snežni plug, katerega nimamo; kaj pomaga delati lepe ceste, ako se pa o velikem snegu ne orjejo s plugom, kakor se to v obče drugod godi. Tudi po mestu se od posestnikov vse premalo zgodi gledé snega. Od strešnih cevi se voda steka na cesto in radi obilice snega nima odteka in nastaja velika „žlobudra“, pa malo kedo se spomni, da bi to otrebil; isto tako ležijo veliki kupi snega na cesti, kateri se vsuje raz streh tako, da je Novo Mesto podobno preje večji vasi nego — mestu in pri takih delih se vse tako véde, kakor bi se to tudi lahko enkrat do poletja odpravilo.

(Za IV. letno zasedanje porotnih razprav v Rudolfovem), ki se pričó 10. novembra t. l., izžrebani so naslednji gg. glavni porotniki: Trampuš Fr., pos. iz Metlike; Skubic Ant., pos. iz Dedendola; Gorišek Jos., pos. iz Mekin; Kuhel Fr., pos. iz Nemške vasi; Skušek Frid., pos. iz Metlike; Bučar Fr., pos. iz Kostanjevice;

Florjančič Fr., gostil. iz Zužemperka; Plut Niko, pos. iz Drašič; Nemanič Marko, pos. iz Drašič; Pajk Fr., pos. iz Št. Vida; Nardin Ant., pos. iz Sela; Planinšek Ant., pos. iz Mirne; Starašinič Mat., pos. iz Krasinca; Zorc Fr., pos. iz Doba; Skubic J., pos. iz Police; Jerše Jan., pos. iz Jame; Gregorič Miko, pos. iz Gradaca; Zupančič F., pos. iz Zavrha; Skufca Jos., mlinar iz Starega trga; Troje M., pos. iz Poljan; Weibl Al., pos. iz Metlike; Fuchs Jan., pos. iz Blatnika; Moravc Fr., pos. iz Vel. Loke; Verce Jos., pos. iz Korita; Zupan Jos., pos. iz Račjegasela; Žugelj Miko, pos. iz Otoka; Pečarič Mart., pos. iz Drašič; Udovič Fr., pos. iz Spod. Ponikev; Zajc Ant., pos. iz Potoka; Vizler Al., pos. iz Vel. vasi; Rupert Ant., pos. iz Krškega; Mežan Jan., pos. iz Kamnega potoka; Stipančič Iv., pos. iz Gradaca; Groznik Jan., pos. iz Malegadola; Marn Aug, pos. iz Dul; Neubauer Fr., pos. iz Mirne. — Nadomestni porotniki gg.: Krivc Jos., pos. iz Dobja; Dr. Poznik Alb., pos. in c. kr. notar v Novem Mestu; Hodnik And., pos. iz Spod. Kronovega; Kokail Ant., kamnosek iz Beršlina; Šali Fr., pos. iz Češče vasi; Bojanc Fr., pos. iz Št. Petra; Durini Viktor, pos. v Novem Mestu; Ambrožič Jan., pos. iz Žerjovin; Belland Vinc., pos. iz Stranske vasi.

(„Domoznanstvo kranjske vojvo-) dine“), sp. Iv. Lapajne, imenuje se drobna knjižica, ki je deloma ponatis spisa, ki je bil pod tem naslovom priobčen v Uč. Tovarišu“.

(Narodne legende za slovensko mladino.) II. zvezek teh mičnih svetih povedek je izdal ravno kar učitelj A. Kosi v Središči na Štajerskem. Stane 20. kr. Priporočamo to primerno berilo vsem ljudskim šolam.

Listnica uredništva.

Dopis iz San Frančiška v Kaliforniji in druge priobčimo, zaradi preoblega gradiva, prihodnjič.

Sejmovi na Dolenjskem:

V novembru: Dne 3. v Novem Mestu, Višnji-gori, Zagorji (za Savo) in na Mirni; 6. v Vel. Lašičah; 8. v Št. Vidu pri Zatičini; 10. v Št. Jarneji; 11. v Bučki in na Igu; 12. v Bušči vasi; 17. v Št. Martinu pri Litiji in Radečah; 18. v Metliki; 19. na Raki; 24. v Št. Rupertu in pri Št. Lovrencu na Temenici; 25. v Krškem in Zatičini.

Loterijske srečke.

Trst	18. oktobra	38	74	84	47	49
Gradec	25. „	47	57	35	45	1

Na prodaj je

[195—2]

nova hiša in njiva,

na katero se 12 mernikov poseje. Hiša je posebno pripravna za kacega penzioniranega gospoda. Cena se izvé pri lastniku v Kandiji št. 49. poleg Nov. mesta.

Potrjim sreem javljamu podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da so predragi nam soprog, oziroma oče, gospod

Franjo Pehani,

posestnik,

sinoči ob 10. uri, po dolgej bolezni, prevideni s sv. zakramenti, v 64 letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspali.

Pogreb bo v četrtek 30. t. m. ob 9. uri dopoldne na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše za dušo preblazega ranjcega se bodo brale v tukajšnji farnej cerkvi

Dragi pokojnik bo di priporočen v blagi spomin in molitev.

ŽUŽEMBERK, 29. oktobra 1890.

1891 Neža Pehani, soproga. — Fani Butalič roj. Pehani, hči. Franjo, Ignacij, Ivan, Alojzij, Josip, Friderik, Mirko in Srečko Pehani, sinovi.

Javna zahvala.

Ko se je razneslo po časnikih, da so podelili Njih Veličanstvo Fran Josip I. zlati križ s krono naši malenkosti, dohajalo je dan na dan toliko telegramov, vizitnic in listnic iz raznih krajev, da v trenutku ne morem vsem odgovoriti pismeno. Toraj prosim blage prijatelje, naj blagovolijo sprejeti tem potom srčno zahvalo.

NOVOMESTO, 29. oktobra 1890.

[200]

P. Ladislav Hrovat.

V trgu Mokronog se daje z dném 1 nov. t. l.

proster za trgovino

z zalogo in stanovanjem, prav na lepi priliki, na več let v najem. Natančnejša pojsnula daje g. Anton Kržičnik, posestnik v Mokronogu. [190]

Najboljša vazelina in mazilo za vozove,

vsake količine, dobiva se po najnižji ceni pri trgovcu

Fr. Kastelicu starejšemu, v Novomestu,

[172—5]

(pri plavi krogli.)

Nakup surovih (neobdelanih) palic. [188-3]

Neobdelane drenove, glogove, belega in črnega trna in leskove palice s kljukami kupuje vedno in v vsaci množini ter po najvišji ceni. Posebno pa še za drenove in jesenove palice ponuja po 30 do 50 gld. za 1000 palic ter kupuje 1 m dolge in 24 do 50 m^m debele, ravné glogove palice v vsaci množini Janez Wakonigg, trgovec v Šmartni pri Litlji na Kranjskem.

Hlapec,

do 30 let star, kateri bi nadomestoval včasih tudi postiljona, se vzame v službo. — Tisti, ki znajo pisati in brati imajo prednost. Oženjeni niso izključeni. Ponudbe z bazoanilom starosti in dosedanjih služb naj se pošiljajo pod L. 15. na vredništvo tega lista. [197—1]

Javna zahvala.

Prečestiti gospod Kazimir Bratkovič c. kr. notar v Trebnjem je blagovolil darovati trebanskej četvero-razrednej ljudske šoli prekrasno podobo „Valentina Vodnika“ v vrednosti od 15. gld. Za ta velikodušni dar zahvalujeta se najuljudneje krajni šolski svet in šolsko vodstvo.

Alojzij Jerše,
nadučitelj.

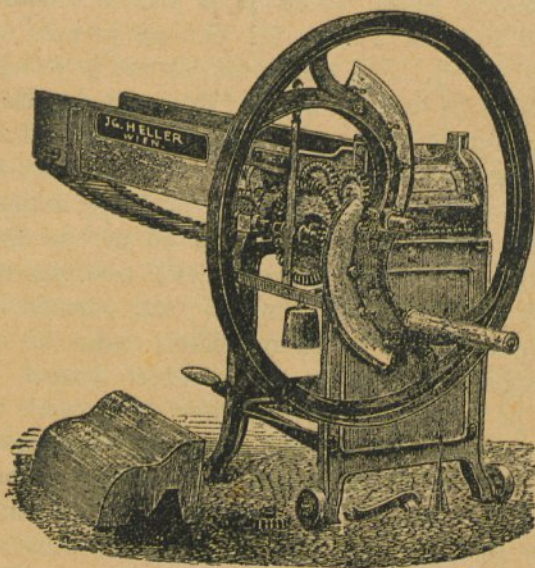
Ignacij Klemenčič,
predsednik krajnega šolskega sveta.

TREBNJE, dne 24. oktobra 1890.

Vsi stroji za kmetijstvo i vinorejo!

Vinske in sadne stiskalnice,
Grozni mlini in mlini za sadje,
vse najnovejše sestave v razni velikosti.

Škropilnice za trte.
Mlatilnice, snažilnice in vitlje ali vlečki,
robkalice za koruzo, sejalnice, plugi itd.

Automatične stiskalnice za zeleno klajo.
Sušilnice za sadje in zelenjavo.

Rezilnice za krmo v veliki izbiri in izvrstni
izpeljavi ponuja po najnižjih
tovarniških cenah [162-6]

IG. HELLER, DUNAJ, Praterstrasse 78.

Slovenske zapisnike in razjasnila na zahtevanje
brezplačno in franko. — Prodajalci dobé ugodne pogoje.

Zmožni zastopniki se iščejo in dobro plačajo.